

5. Kas direktiivi 92/85/EMÜ artikli 10 punktiga 2 on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mis loevad piisavaks sellise ülesütlemisavalduse, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja kus ei ole seoses töölepingute kollektiivse ülesütlemise otsuse kohaldamisega raseda töötaja suhtes kuidagi viidatud erijuhu olemasolule, vaid on lihtsalt esitatud töölepingute kollektiivse ülesütlemise põhjused?

(¹) Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja tervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT 1992, L 348, lk 1; ELT eriväljaanne 5/2, lk 110).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 3. augustil 2016 – Bayerische Motoren Werke AG versus Acacia Srl

(Kohtuasi C-433/16)

(2016/C 410/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Bayerische Motoren Werke AG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Acacia Srl

Eelotsuse küsimused

- 1 Kas kohtualluvusega nõustumisena võib tõlgendada määruse nr 44/2001 artikli 24 tähenduses väidet, et asja arutaval siseriiklikul kohtul puudub pädevus, mis esitatakse eelotsusemenetluses, aga alternatiivvariandina teistele eelotsuse vormilistele vastuväidetele, kuid enne sisulisi küsimusi?
- 2 Kas asjaolu, et määruse nr 6/02 artikli 82 lõikes 4 ei ole negatiivsete tuvastushagide esemeks olevate vaidluste puhul ette nähtud alternatiivseid kohtuid peale artikli 82 lõikes 1 ette nähtud kostja elukohajärgse kohtu, tuleb tõlgendada nii, et see tähendab nimetatud vaidluste suhtes ainupädevuse andmist?
- 3 Kas punktis 65 esitatud küsimuse lahendamiseks, tuleb seda siiski vaadelda seoses nende õigusnormide tõlgendamisega, mis reguleerivad ainupädevust määruses 44/2001, eriti artikliga 22, mis sätestab sellise pädevuse juhud, mille hulgas on pädevus patentide, kaubamärkide ja disainilahenduste registreerimise ja tühisuse asjades, mitte aga negatiivse tuvastamise vaidlused, ning ka seoses artikliga 24, mis näeb ette võimaluse, et kostja nõustub mõne muu kohtu pädevusega, ka muudel juhtudel peale nende, kus kohtu pädevus tuleneb määruse teistest sätetest, millest tulenevalt määrab asja menetleva kohtu pädevuse kindlaks hageja?
- 4 Kas Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2012. aasta otsusega kohtuasjas C-133/11 määruse EÜ nr 44/01 artikli 5 lõike 3 kohaldatavuse kohta väljendatud sõnaselge suundumus on üldine ja absoluutne, kohaldatav negatiivsetele tuvastushagidele, sealhulgas nendele, milles palutakse tuvastada, et ühenduse disainilahenduste õigusi ei ole rikutud, ja järelikult käesoleval juhul analüüsitava hagi puhul on pädev määruse nr 6/02 artiklis 81 või viidatud määruse nr 44/01 artikli 5 lõikes 3 ette nähtud kohus, või kas lasta kaebajal valida üks kahest võimalikest kohtualluvustest?
- 5 Kas juhul, kui turguvalitseva seisundi kuritarvitamise ja kõlvatu konkurentsi nõuded esitatakse ühenduse disainilahendusi käsitleva vaidluse raames, millega need on seotud, kuivõrd nende vastuvõtmine eeldab ennetavat negatiivse tuvastusnõude vastuvõtmist, võib neid vastavalt määruse nr 44/2001 artikli 28 lõike 3 laiale tõlgendusele menetleda viimati nimetatud nõudega koos samas kohtus?

- 6 Kas punktis 68 nimetatud kaks nõuet puudutavad kahju õigusvastast tekitamist ja, kui vastus on jaatav, siis kas need võiksid mõjutada seda, kas käesolevale asjale on kohtualluvuse seisukohast kohaldatav määrus nr 44/2001 (artikli 5 lõige 3) või määrus nr [6/2002]?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hispaania)
8. augustil 2016 – Francisco Rodrigo Sanz versus Universidad Politécnica de Madrid**

(Kohtuasi C-443/16)

(2016/C 410/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Francisco Rodrigo Sanz

Vastustaja: Universidad Politécnica de Madrid

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivile 1999/70/EÜ (¹) lisatud raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et see takistab seda, et niisuguse õigusnormiga nagu kirjeldatud on lubatud tööaega lühendada ainuüksi seetõttu, et tegu on ajutise teenistujaga?

Kui vastus on jaatav, siis:

kas objektiivseks põhjuseks, mis õigustaks seda erinevat kohtlemist, võib pidada majanduslikku olukorda, mille tõttu on vaja kulusid vähendada, milleks ollakse sunnitud eelarvevahendite vähenemise tõttu?

Kas objektiivseks põhjuseks, mis õigustaks seda erinevat kohtlemist, võib pidada haldusametuse enesekorralduspädevust?

2. Kas direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et haldusametuse enesekorralduspädevust piirab alati ja igal juhul kohustus tema teenistuses olevaid töötajaid mitte diskrimineerida ega erinevalt kohelda, olenemata sellest, kas nad on alalised ametnikud või ajutised, erivajadusest või ajutiselt palgatud teenistujad?
3. Kas 12. aprilli 2007. aasta konstitutsioonilise seaduse 4/2007, millega muudetakse 21. detsembri 2001. aasta konstitutsioonilist ülikoolide seadust 6/2001 (Ley Orgánica 4/2007 por la que se modifica la Ley Orgánica 6/2001, de 21 de diciembre, de Universidades) lisasätte nr 3 [„Ülikooli kolledžite õppejõud ja nende saamine ülikooli õppejõuks[“] („Del Cuerpo de Profesores Titulares de Escuelas Universitarias y de la integración de sus miembros en el Cuerpo de Profesores Titulares de Universidad“) tõlgendamist ja kohaldamist nii, et see võimaldab ülikooli kolledžite õppejõududel – kuid mitte ülikooli kolledžite ajutistel õppejõududel – ülikooliõppejõuks saamise protsessis alles jätta kõik nende õigused ja säilitada täieliku õpetamispädevuse, kuigi neil ei ole doktorikraadi, võib lugeda direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausliga 4 vastuolus olevaks?